Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2160/2003/EK RENDELETE**

(2003. november 17.)

a szalmonella és egyéb meghatározott, élelmiszerből származó zoonózis-kórokozók ellenőrzéséről

(HL L 325, 12.12.2003, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 1003/2005/EK rendelete (2005. június 30.)	L 170	12	1.7.2005
►M2	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	20.12.2006

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2160/2003/EK RENDELETE

(2003. november 17.)

a szalmonella és egyéb meghatározott, élelmiszerből származó zoonózis-kórokozók ellenőrzéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) Az élő állatok és az állati eredetű élelmiszerek szerepelnek a Szerződés I. mellékletében található jegyzéken. Az állattartás és az állati eredetű élelmiszerek forgalomba hozatala fontos bevételforrást jelent a gazdálkodók számára. A közegészségügy és az állategészségügy Közösségen belüli színvonalát emelni hivatott állat-egészségügyi intézkedések végrehajtása elősegíti a mezőgazdasági ágazat ésszerű fejlesztését.

(2) Az emberi egészségnek az állatok és emberek között közvetlenül vagy közvetett módon átvihető betegségekkel és fertőzésekkel (zoonózisokkal) szembeni védelme kiemelkedő fontosságú.

(3) Az élelmiszereken keresztül átvihető zoonózisok emberi megbetegedéseket okozhatnak, valamint gazdasági károkat idézhetnek elő az élelmiszergyártásban és az élelmiszeriparban.

(4) Az élelmiszerektől eltérő forrásokon keresztül – különösen a vadon élő állatok és a kedvtelésből tartott állatok állományairól – átvitt zoonózisok szintén aggodalomra adnak okot.

(5) Az elsődleges termelés szintjén előforduló zoonózisokkal kapcsolatban megfelelő ellenőrzést kell végezni annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet célkitűzései megvalósuljanak. Az elsődleges termelés azon esetében azonban, amikor az alaptermékeket előállító élelmiszeripari vállalkozó kis mennyiségű alaptermékekkel közvetlenül látja el a végső felhasználókat vagy a helyi kereskedéseket, célszerű a nemzeti jog útján gondoskodni a közegészségügy védelméről. Ebben az esetben szoros kapcsolat áll fenn a termelő és a fogyasztó között. Az ilyen típusú termelés egészében véve nem növelheti meg jelentősen a zoonózisok átlagos gyakoriságát a Közösség állatállományaiban. A mintavételezésre és analízisre vonatkozó általános követelmények esetenként a gyakorlatban nem teljesíthetők, illetve nem célszerűek azon termelők számára, akik igen kis számú állattal rendelkeznek

([1]) HL C 304. E, 2001.10.30., 260. o.
([2]) HL C 94., 2002.4.18., 18. o.
([3]) Az Európai Parlament 2002. május 15-i véleménye (HL C 180. E, 2003.7.31., 160. o.), a Tanács 2003. február 20-i közös álláspontja (HL C 90. E, 2003.4.15., 25. o.) és az Európai Parlament 2003. június 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2003. szeptember 29-i határozata.

▼B

és esetleg olyan térségekben élnek, amelyeket különleges földrajzi korlátozó tényezők terhelnek.

(6) Az élelmiszerből származó fertőzések és mérgezések megelőzése érdekében az állatokban és állati eredetű termékekben előforduló meghatározott zoonózisok és meghatározott zoonózis-kórokozók elleni védekezési intézkedésekről szóló, 1992. december 17-i 92/117/EGK tanácsi irányelv ([1]) előírta, hogy hozzanak létre monitoring rendszereket egyes zoonózisokra vonatkozóan, és végezzenek szalmonellára irányuló ellenőrzéseket egyes baromfiállományokban.

(7) Az említett irányelv előírta a tagállamok számára, hogy terjesszék a Bizottság elé az irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében általuk hozott nemzeti intézkedéseket, és dolgozzanak ki terveket a baromfi-szalmonellózis monitoringjára vonatkozóan. A 92/117/EGK irányelvet módosító 97/22/EK tanácsi irányelv ([2]) azonban felfüggesztette e követelmény teljesítését a 92/117/EGK irányelv 15a. cikkében előírt felülvizsgálat befejezéséig.

(8) Számos tagállam benyújtotta már a szalmonella monitoringjára vonatkozó tervét, amelyet a Bizottság jóváhagyott. Ezenkívül valamennyi tagállamot felkérték arra, hogy 1998. január 1-jei hatállyal teljesítsék a 92/117/EGK irányelv III. mellékletének I. szakaszában a szalmonellával kapcsolatban megállapított minimumintézkedéseket, és alkossanak olyan szabályokat, amelyek meghatározzák a szalmonella gazdaságokba történő bevitelének megelőzése érdekében foganatosítandó intézkedéseket.

(9) Az említett minimumintézkedések a szalmonellának a *Gallus gallus* fajba tartozó tenyészállományokban történő monitoringjára és az az elleni védekezésre összpontosítottak. Amikor *Salmonella enteritidis* vagy *Salmonella typhimurium* szerotípusokat mutattak ki, és ezt a levett minták is igazolták, a 92/117/EGK irányelv egyedi intézkedéseket állapított meg a fertőzés ellenőrzésére.

(10) Egyéb közösségi jogszabályok egyes zoonózisoknak az állatállományokban való monitoringjáról és az azok elleni védekezésről rendelkeznek. Különösen a szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/432/EGK tanácsi irányelv ([3]) foglalkozik a szarvasmarha-gümőkórral és szarvasmarha-brucellózissal. A juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1991. január 28-i 91/68/EGK tanácsi irányelv ([4]) a juh- és kecskebrucellózissal foglalkozik. E rendeletnek nem lehet célja, hogy feleslegesen megkétszerezze ezeket a meglévő követelményeket.

(11) Ezenkívül az élelmiszerhigiéniai vonatkozású jövőbeni közösségi jogszabályoknak ki kell térniük a zoonózisok és zoonózis-kórokozók megelőzéséhez, ellenőrzéséhez és monitoringjához szükséges egyedi tényezőkre, és tartalmazniuk kell az élelmiszerek mikrobiológiai minőségével szemben támasztott egyedi követelményeket.

(12) A 92/117/EGK irányelv előírta a zoonózisok és zoonózis-kórokozók takarmányban, állatokban, élelmiszerben és emberekben való előfordulásával kapcsolatos adatok gyűjtését. Ez az adatgyűjtési rendszer – bár nem összehangolt és ezért nem teszi lehetővé a tagállamok közötti összehasonlítást – alapot szolgáltat a zoonózi-

([1]) HL L 62., 1993.3.15., 38. o. A legutóbb a 806/2003/EK tanácsi rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 113., 1997.4.30., 9. o.
([3]) HL 121., 1964.7.29., 1977/64. o. A legutóbb az 1226/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 179., 2002.7.9., 13. o.) módosított irányelv.
([4]) HL L 46., 1991.2.19., 19. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

sokkal és zoonózis-kórokozókkal kapcsolatos jelenlegi közösségi helyzet kiértékeléséhez.

(13) Az adatgyűjtési rendszer eredményei azt mutatják, hogy az emberben a zoonózis eseteinek többségét egyes zoonózis-kórokozók – nevezetesen a *Salmonella* spp. és a *Campylobacter* spp. – okozzák. Úgy tűnik, hogy csökkenő tendenciát mutat a – különösen a *Salmonella enteritidis* és *Salmonella typhimurium* okozta – emberi szalmonellózis megbetegedések száma, amely a Közösségen belül megtett ellenőrző intézkedések sikerességét bizonyítja. Mindazonáltal feltételezhető, hogy számtalan esetet nem jelentenek be és ezért az összegyűjtött adatok nem feltétlenül adnak teljes képet a helyzetről.

(14) A zoonózisokról szóló, 2000. április 12-én elfogadott véleményében a közegészségüggyel összefüggő állat-egészségügyi intézkedésekkel foglalkozó tudományos bizottság úgy ítélte meg, hogy az élelmiszerekből származó zoonózisfertőzések ellenőrzését célzó, akkor alkalmazott intézkedések nem elégségesek. Úgy találta továbbá, hogy a tagállamok által összegyűjtött járványügyi adatok hiányosak és nem hasonlíthatók össze egymással maradéktalanul. Következésképpen a bizottság tökéletesebb monitoring-intézkedéseket ajánlott és kockázatkezelési lehetőségeket határozott meg.

(15) Ezért szükség van egyes zoonózis-kórokozókkal szemben alkalmazott, meglévő ellenőrzési rendszerek továbbfejlesztésére. Ezzel egyidejűleg a zoonózisok és zoonózis-kórokozók monitoringjáról, a 90/424/EGK tanácsi határozat módosításáról és a 92/117/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 17-i 2003/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] megállapított szabályok a 92/117/EGK irányelvvel létrehozott monitoring- és adatgyűjtési rendszerek helyébe lépnek.

(16) Az ellenőrzéseknek elvileg a teljes élelmiszerláncra ki kell terjedniük, a gazdaságtól egészen a fogyasztóig.

(17) Az ezekre az ellenőrzésekre irányadó szabályoknak általában meg kell egyezniük a takarmányokkal kapcsolatos, valamint az állat-egészségügyi és élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokban megállapított szabályokkal.

(18) Egyes zoonózisok és zoonózis-kórokozók esetében azonban az ellenőrzésekre egyedi követelmények meghatározása szükséges.

(19) Az említett egyedi követelményeknek a zoonózisok és zoonózis-kórokozók gyakoriságának csökkentésére irányuló célkitűzéseken kell alapulniuk.

(20) A célkitűzéseket az állatállományokban előforduló zoonózisokkal és zoonózis-kórokozókkal kapcsolatban kell megállapítani, figyelembe véve elsősorban az állatállományokban és az emberi populációkban, a takarmányban és az élelmiszerben való gyakoriságukat és az ezekben megfigyelhető járványügyi tendenciákat, az emberre való veszélyességüket, a potenciális gazdasági hatásukat, a tudományos megfontolásokat és a gyakoriságuk csökkentésére vonatkozó meglévő megfelelő intézkedéseket. Célkitűzések szükség esetén az élelmiszerlánc egyéb részeinek tekintetében is megállapíthatók.

(21) A célkitűzések kellő időben történő megvalósításának biztosítása érdekében a tagállamoknak egyedi ellenőrzési programokat kell kidolgozniuk, amelyeket a Közösségnek kell jóváhagynia.

(22) Az élelmiszerbiztonságért elsősorban az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozóknak kell felelősséget vállalniuk. A tagállamoknak ezért ösztönözniük kell az egész üzletágra kiterjedő ellenőrzési programok létrehozását.

[1] HL L 325., 2003.12.12., 344. o.

▼B

(23) Elképzelhető, hogy ellenőrzési programjaik keretében a tagállamok, valamint az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozások egyedi ellenőrzési módszereket kívánnak alkalmazni. Egyes módszerek azonban nem elfogadhatók, különösen, ha általában véve akadályozzák a célkitűzés megvalósítását, kifejezetten zavarják a szükséges vizsgálati rendszereket vagy potenciális veszélyt jelentenek a közegészségügyre. Megfelelő eljárásokat kell ezért megállapítani, amelyek segítségével a Közösség határozhat arról, hogy egyes ellenőrzési módszereket az ellenőrzési programok részeként ne lehessen alkalmazni.

(24) Létezhetnek vagy kifejleszthetők olyan ellenőrzési módszerek is, amelyek ilyen formában nem tartoznak egyetlen, termékjóváhagyással kapcsolatos különös közösségi jogszabály hatálya alá sem, de elősegíthetik a meghatározott zoonózisok és zoonózisokozók gyakoriságának csökkentésére irányuló célkitűzések megvalósítását. Ezért lehetővé kell tenni az ilyen módszerek közösségi szintű alkalmazásának jóváhagyását.

(25) Alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az állatok állománypótlása olyan állományokból történjen, amelyeket az e rendeletben foglalt követelményekkel összhangban ellenőriztek. Amennyiben egyedi ellenőrzési program van hatályban, a vizsgálat eredményeit továbbítani kell az állatok felvásárlóihoz. E célból egyedi követelményekkel kell kiegészíteni a Közösségen belüli kereskedelemmel és harmadik országokból származó behozatallal kapcsolatos megfelelő közösségi jogszabályokat, különösen az élő állatok és keltetőtojások szállítmányai tekintetében. A 64/432/EGK irányelvet, a szarvasmarhafélék, a sertések és a friss hús harmadik országból történő behozatalára vonatkozó egészségügyi és állat-egészségügyi vizsgálatok problémáiról szóló, 1972. december 12-i 72/462/EGK tanácsi irányelvet ([1]), valamint a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1990. október 15-i 90/539/EGK tanácsi irányelvet ([2]) ennek megfelelően módosítani kell.

(26) E rendelet elfogadása nem érintheti a Közösséghez való csatlakozásuk alkalmával a Finnország és Svédország számára megállapított és a 94/968/EK ([3]), 95/50/EK ([4]), 95/160/EK ([5]), 95/161/EK ([6]), 95/168/EK ([7]) bizottsági határozattal, valamint a 95/409/EK ([8]), 95/410/EK ([9]) és 95/411/EK ([10]) tanácsi határozattal megerősített kiegészítő garanciákat. E rendeletnek meg kell határoznia a garanciáknak egy átmeneti időszakra azon tagállamok részére történő megítélésére szolgáló eljárást, amelyek olyan jóváhagyott nemzeti ellenőrzési programmal rendelkeznek, amely meghaladja a szalmonellával kapcsolatos közösségi minimumkövetelményeket. Az ilyen tagállamokkal folytatott élőállat- és keltetőtojás-kereskedelemmel kapcsolatos vizsgálatok eredményeinek meg kell felelniük a tagállamok nemzeti ellenőrzési prog-

([1]) HL L 302., 1972.12.31., 28. o. A legutóbb a 807/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 303., 1990.10.31., 6. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel módosított irányelv.
([3]) HL L 371., 1994.12.31., 36. o.
([4]) HL L 53., 1995.3.9., 31. o.
([5]) HL L 105., 1995.5.9., 40. o. A legutóbb a 97/278/EK határozattal (HL L 110., 1997.4.26., 77. o.) módosított határozat.
([6]) HL L 105., 1995.5.9., 44. o. A legutóbb a 97/278/EK határozattal módosított határozat.
([7]) HL L 109., 1995.5.16., 44. o. A legutóbb a 97/278/EK határozattal módosított határozat.
([8]) HL L 243., 1995.10.11., 21. o. A legutóbb a 98/227/EK határozattal (HL L 87., 1998.3.21., 14. o.) módosított határozat.
([9]) HL L 243., 1995.10.11., 25. o. A legutóbb a 98/227/EK határozattal módosított határozat.
([10]) HL L 243., 1995.10.11., 29. o. A legutóbb a 98/227/EK határozattal módosított határozat.

▼B

ramjában megállapított kritériumoknak. Az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozó higiéniai szabályokkal kapcsolatos jövőbeni közösségi jogszabályoknak a hús és étkezési tojás tekintetében hasonló eljárást kell meghatározniuk.

(27) A Közösségbe exportáló harmadik országoknak a Közösségben alkalmazott intézkedésekkel egy időben egyenértékű intézkedéseket kell végrehajtaniuk a zoonózisok ellenőrzésére vonatkozóan.

(28) A szalmonella ellenőrzése tekintetében a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a baromfitermékek az emberi szalmonellózis legfőbb forrásai. E termékek előállításánál ezért ellenőrző intézkedéseket kell alkalmazni, ilyen módon kiterjesztve a 92/117/EGK irányelv alapján bevezetett intézkedéseket. Az étkezési tojás termelésével kapcsolatban fontos egyedi intézkedések bevezetése az olyan baromfiállományokból származó termékek forgalomba hozatalára vonatkozóan, amelyeken nem végeztek a kérdéses szalmonellától való mentességre vonatkozó vizsgálatot. A baromfihúst illetően a cél az, hogy olyan baromfihúst hozzanak forgalomba, amelyről kellő bizonyossággal állítható, hogy a vizsgált szalmonellától mentes. Átmeneti időszakot kell biztosítani az élelmiszeripari vállalkozók számára ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjanak az előirányzott intézkedésekhez, amely különösen a tudományos kockázatértékelés ismeretében tovább módosítható.

(29) Célszerű nemzeti és közösségi referencialaboratóriumokat kijelölni, amelyek útmutatást és segítséget adnak az e rendelet alkalmazási körébe tartozó ügyekben.

(30) E rendelet egységes alkalmazásának érdekében rendelkezni kell közösségi ellenőrzések és vizsgálatok megszervezéséről az ezen a téren érvényes egyéb közösségi jogszabályokkal összhangban.

(31) Megfelelő eljárásokat kell megállapítani e rendelet egyes rendelkezéseinek a műszaki és tudományos fejlődés figyelembe vevő módosítása, valamint végrehajtási és átmeneti intézkedések elfogadása céljából.

(32) A műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételének érdekében szoros és hatékony együttműködést kell biztosítani a Bizottság és a tagállamok között az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] létrehozott állandó bizottságon belül.

(33) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [2] összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

(1) E rendelet célja a megfelelő és hatékony intézkedések megtételének biztosítása a szalmonella és egyéb zoonózis-kórokozók kimutatá-

[1] HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
[2] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

sára és ellenőrzésére a termelés, feldolgozás és forgalmazás valamennyi lényeges szakaszában – különösen az elsődleges termelés szintjén, beleértve a takarmányban való kimutatásukat és ellenőrzésüket – annak érdekében, hogy csökkentsék gyakoriságukat és azt a kockázatot, amelyet a közegészségügyre jelentenek.

(2) E rendelet a következőket szabályozza:

a) meghatározott zoonózisok gyakoriságának az állatállományokban való csökkentésére irányuló célkitűzések elfogadása:

i. az elsődleges termelés szintjén; és

ii. adott esetben az érintett zoonózisok vagy zoonózis-kórokozók esetében az élelmiszerlánc egyéb szakaszaiban, beleértve az élelmiszert és takarmányt is;

b) a tagállamok, valamint az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók által kialakított egyedi ellenőrzési programok jóváhagyása;

c) a zoonózisok és zoonózis-kórokozók gyakoriságának csökkentésénél alkalmazott egyes ellenőrzési módszerekkel kapcsolatos egyedi szabályok elfogadása;

d) egyes állatok és az azokból készült termékek Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó szabályok elfogadása.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazható az elsődleges termelésre:

a) magáncélú belföldi felhasználás esetén; illetve

b) ha annak során a termelő kis mennyiségű alaptermékekkel közvetlenül látja el a végső felhasználókat vagy az alaptermékekkel a végső felhasználókat közvetlenül ellátó helyi kiskereskedelmi egységeket.

(4) A tagállamok a nemzeti jog értelmében a (3) bekezdés b) pontjában említett tevékenységekre vonatkozó szabályokat állapítanak meg. Ezek a nemzeti szabályok biztosítják e rendelet célkitűzéseinek megvalósítását.

(5) Ezt a rendeletet az állategészségügyről, takarmányozásról, élelmiszerhigiéniáról, fertőző emberi betegségekről, munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról, géntechnológiáról és a fertőző szivacsos agyvelőbántalmakról szóló részletesebb közösségi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. a 178/2002/EK rendeletben megállapított fogalom meghatározások;

2. a 2003/99/EK irányelvben megállapított fogalom meghatározások; és

3. a következő fogalom meghatározások:

a) *„állomány”:* valamely gazdaságban tartott állat vagy állatcsoport, mint járványügyi egység; és

b) *„baromfiállomány”:* valamennyi azonos egészségügyi állapotú baromfi, amelyeket ugyanazon helyiségben vagy elkerített területen tartanak, és amelyek egyetlen járványügyi egységet alkotnak; nagyüzemi baromfitenyésztés esetében magában foglalja az ugyanazon légtérben tartózkodó valamennyi baromfit.

▼B

3. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden egyes tagállam kijelöli az illetékes hatóságot vagy illetékes hatóságokat e rendelet alkalmazása céljából, és erről értesíti a Bizottságot. Amennyiben egy tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki, úgy:

a) értesíti a Bizottságot az illetékes hatóságról, amely a Bizottsággal való kapcsolattartás során kapcsolattartó pontként működik; és

b) gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóságok működjenek együtt e rendelet követelményei megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében.

(2) Az illetékes hatóság, illetve hatóságok különösen a következőkért felelnek:

a) az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott programok kidolgozása és szükségesnek bizonyuló módosításaik előkészítése, különösen a beszerzett adatok és eredmények ismeretében;

b) az 5. cikkben meghatározott nemzeti ellenőrzési programok végrehajtása során alkalmazott eszközök és kapott eredmények értékeléséhez szükséges adatok összegyűjtése, valamint ezen adatok és eredmények – köztük az elvégzett felmérések eredményeinek – évenkénti megküldése a Bizottság részére, tekintettel a 2003/99/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerint megállapított szabályokra;

c) rendszeres ellenőrzések végzése az élelmiszeripari és – szükség esetén – a takarmányipari vállalkozás telephelyein annak ellenőrzése céljából, hogy eleget tesznek-e az e rendeletben foglaltaknak.

II. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI CÉLKITŰZÉSEK

4. cikk

A zoonózisok és zoonózis-kórokozók gyakoriságának csökkentésére irányuló közösségi célkitűzések

(1) Közösségi célkitűzéseket kell meghatározni az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók az I. melléklet 2. oszlopában felsorolt állatállományokban való gyakoriságának csökkentésére, különösen a következők figyelembevételével:

a) a meglévő nemzeti intézkedések alapján szerzett tapasztalatok; és

b) a Bizottsághoz vagy az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósághoz a meglévő közösségi előírások alapján – különösen a 2003/99/EK irányelvben, különösen annak 5. cikkében meghatározott tájékoztatás keretében – továbbított információk.

A célkitűzéseket és azok módosításait a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozzák meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett célkitűzések tartalmazzák legalább a következőket:

a) a következők számszerű kifejezése:

i. a változatlanul pozitív járványügyi egységek maximális százalékaránya; és/vagy

ii. a változatlanul pozitív járványügyi egységek számában bekövetkező csökkenés minimális százalékaránya;

b) az a legkésőbbi határidő, amelyen belül a célkitűzést el kell érni;

▼B

c) az a) pontban említett járványügyi egységek meghatározása;

d) a célkitűzés elérésének ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati programok meghatározása; és

e) a közegészségügyi szempontból jelentős szerotípusok, illetve az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók egyéb altípusainak meghatározása, tekintettel a (6) bekezdés c) pontjában felsorolt általános kritériumokra és a III. mellékletben megállapított egyedi kritériumokra.

(3) A közösségi célkitűzéseket első alkalommal az I. melléklet 4. oszlopában megjelölt vonatkozó időpontokat megelőzően kell megállapítani.

(4) a) Az egyes közösségi célkitűzések meghatározásakor a Bizottság elemzést készít azok várható költségeiről és hasznairól. Ez az elemzés különösen a (6) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumokat veszi figyelembe. Kérésre a tagállamok megadnak a Bizottságnak minden olyan segítséget, amelyre a Bizottságnak az elemzés elkészítéséhez szüksége van.

b) A Bizottság – mielőtt javaslatot tenne az egyes közösségi célokra – a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottságon belül konzultál a tagállamokkal az általa készített elemzés eredményeiről.

c) Az említett elemzés és a tagállamokkal folytatott konzultáció eredményeire figyelemmel a Bizottság adott esetben javaslatot tesz a közösségi célkitűzésekre.

(5) A (2) bekezdés e) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve azonban egy átmeneti időszakra a következő szabályokat kell alkalmazni a baromfi esetében.

A *Gallus gallus* fajba tartozó tenyészállományokra erre az átmeneti időszakra megállapított közösségi célkitűzés az emberi szalmonellózis során fellelhető öt leggyakoribb szalmonella-szerotípusra terjed ki, amelyeket az EK-monitoring rendszerek segítségével összegyűjtött adatok alapján azonosítanak. A tojótyúkokkal, húscsirkékkel és pulykákkal kapcsolatban az átmeneti időszakra megállapított közösségi célkitűzések a *Salmonella enteritidisre* és *Salmonella typhimuriumra* terjednek ki. Ezek a célkitűzések szükség esetén azonban a (4) bekezdéssel összhangban végzett elemzés eredményeinek alapján egyéb szerotípusokra is kiterjeszthetők.

Az átmeneti időszak minden olyan közösségi célkitűzésre vonatkozik, amely a baromfi-szalmonellózis gyakoriságának csökkentésére irányul. Minden esetben legalább három évig tart, az I. melléklet 5. oszlopában említett naptól kezdődően.

(6) a) Az I. melléklet a 14. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban, a b) albekezdésben felsorolt célokból, különösen a c) albekezdésben felsorolt kritériumok figyelembevételét követően módosítható.

b) Az I. melléklet módosításai megváltoztathatják a követelmények alkalmazási körét a közösségi célkitűzések meghatározását illetően azáltal, hogy kiegészítik, korlátozzák vagy módosítják:

i. a zoonózisokat vagy zoonózis-kórokozókat;

ii. az élelmiszerlánc szakaszait; és/vagy

iii. az érintett állatállományokat.

c) Az I. melléklet módosítása előtt mérlegelendő kritériumok között szerepel az érintett zoonózisra vagy zoonózis-kórokozóra vonatkozóan:

i. annak gyakorisága az állatállományokban és az emberi populációkban, a takarmányban és az élelmiszerben;

▼B

ii. az emberre gyakorolt hatásainak súlyossága;

iii. az állat- és emberi egészségügyre, valamint a takarmány- és élelmiszeripari vállalkozásokra gyakorolt gazdasági kihatásai;

iv. az állatállományokban és emberi populációkban, a takarmányokban és az élelmiszerekben megfigyelhető járványügyi tendenciák;

v. tudományos szakértői vélemény;

vi. a technológiai fejlesztések, különösen a rendelkezésre álló ellenőrzési lehetőségek használhatóságára vonatkozóan; és

vii. a tenyésztési rendszerekre és termelési módszerekre vonatkozó követelmények és tendenciák.

(7) A III. melléklet a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosítható vagy kiegészíthető.

(8) A Bizottság felülvizsgálja a közösségi célkitűzések végrehajtását, és figyelembe veszi ezt a felülvizsgálatot, amikor további célkitűzésekre tesz javaslatot.

(9) Az I. mellékletben felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók gyakoriságának csökkentése érdekében meghozott intézkedéseket az e rendeletben megállapított szabályokkal és az e rendelet értelmében elfogadott szabályokkal összhangban kell végrehajtani.

III. FEJEZET

ELLENŐRZÉSI PROGRAMOK

5. cikk

Nemzeti ellenőrzési programok

(1) A 4. cikkben meghatározott közösségi célkitűzések megvalósítása érdekében a tagállamok nemzeti ellenőrzési programokat vezetnek be az I. mellékletben felsorolt minden egyes zoonózisra és zoonózis-kórokozóra vonatkozóan. A nemzeti ellenőrzési programok tekintetbe veszik a zoonózisok egyes tagállamokon belüli földrajzi elterjedését és a hatékony ellenőrzések bevezetésével járó pénzügyi kihatásokat, amelyek az elsődleges termelőket, valamint takarmány- és élelmiszeripari vállalkozókat terhelik.

(2) A nemzeti ellenőrzési programok folyamatosak és legalább három egymást követő évre terjednek ki.

(3) A nemzeti ellenőrzési programok:

a) rendelkeznek a zoonózisoknak és zoonózis-kórokozóknak a II. mellékletben rögzített követelményekkel és mintavételre vonatkozó szabályozási minimumokkal összhangban történő kimutatásáról;

b) meghatározzák az illetékes hatóságok, illetve az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók kötelezettségeit;

c) részletesen meghatározzák a zoonózisok és zoonózis-kórokozók kimutatását követően – különösen a közegészségügy védelme érdekében – foganatosítandó ellenőrző intézkedéseket, beleértve a II. mellékletben meghatározott egyedi intézkedések végrehajtását is;

d) lehetővé teszik a rendelkezéseik alapján történő előrehaladás értékelését és az említett programok felülvizsgálatát, különösen a zoonózisok és zoonózis-kórokozók kimutatása során kapott eredmények ismeretében.

(4) A nemzeti ellenőrzési programok az élelmiszerláncnak legalább a következő szakaszaira terjednek ki:

▼B

a) takarmánygyártás;

b) elsődleges állatitermék-előállítás;

c) állati eredetű élelmiszerek feldolgozása és előkészítése.

(5) A nemzeti ellenőrzési programok – szükség szerint – tartalmazzák az ország területén belül szállított állatok és keltetőtojások – a II. melléklet A. részében előírt hatósági ellenőrzések részeként szolgáló – vizsgálatával kapcsolatban a vizsgálati módszerekre és azokra a kritériumokra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek szerint e vizsgálatok eredményeit kiértékelik.

(6) A II. mellékletben megállapított követelményeket és a mintavételre vonatkozó szabályozási minimumokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, különösen a 4. cikk (6) bekezdésének c) pontjában felsorolt kritériumok figyelembevétele után lehet módosítani, kiigazítani vagy kiegészíteni.

(7) A 4. cikkben meghatározott közösségi célkitűzések meghatározását követő hat hónapon belül a tagállamok a Bizottság elé terjesztik nemzeti ellenőrzési programjaikat és ismertetik a végrehajtandó intézkedéseket.

▼M2

Amennyiben a nemzeti ellenőrzési programok benyújtási határideje más tagállamok vonatkozásában már lejárt, Bulgária és Románia esetében a benyújtás határideje a csatlakozás időpontja.

▼B

6. cikk

A nemzeti ellenőrzési programok jóváhagyása

(1) Miután valamely tagállam az 5. cikkel összhangban nemzeti ellenőrzési programot nyújtott be, a Bizottságnak két hónapja van arra, hogy további lényeges és szükséges információkat kérjen az adott tagállamtól. A tagállam az ilyen kérés kézhezvételét követő két hónapon belül megadja a kért további információkat. A Bizottság az ilyen további információk kézhezvételét követő két hónapon belül vagy – amennyiben nem kért további információkat – az ellenőrzési program benyújtását követő hat hónapon belül állapítja meg, hogy az megfelel-e a vonatkozó szabályoknak, beleértve különösen ezt a rendeletet is.

(2) Amikor a Bizottság megállapította a nemzeti ellenőrzési program megfelelőségét, vagy a benyújtó tagállam kérésére, a Bizottság a programot indokolatlan késedelem nélkül azzal a céllal mérlegeli, hogy a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyja azt.

(3) A (2) bekezdés szerint korábban jóváhagyott program módosításai a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyhatók az érintett tagállamban fennálló helyzet alakulásának figyelembevételével, különösen az 5. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett eredmények ismeretében.

7. cikk

Az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók ellenőrzési programjai

(1) Az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók, vagy az ilyen vállalkozókat képviselő szervezetek ellenőrzési programokat hozhatnak létre, amelyek – amennyire csak lehetséges – kiterjednek a termelés, feldolgozás és forgalmazás valamennyi szakaszára.

(2) Amennyiben azt kívánják elérni, hogy ellenőrzési programjaik egy nemzeti ellenőrzési program részét képezzék, az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók, illetve az őket képviselő szervezetek jóváhagyás céljából benyújtják ellenőrzési programjaikat és azok esetleges

▼B

módosításait annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, amelyben a vállalkozás található. Amennyiben az érintett műveletek más-más tagállamban zajlanak, a programokat minden egyes tagállam esetében különkülön hagyják jóvá.

(3) Az illetékes hatóság csak akkor hagyhatja jóvá a (2) bekezdés szerint benyújtott ellenőrzési programokat, ha meggyőződik arról, hogy az ellenőrzési programok megfelelnek a II. mellékletben felsorolt vonatkozó követelményeknek és a vonatkozó nemzeti ellenőrzési program célkitűzéseinek.

(4) A tagállamok naprakész nyilvántartást vezetnek az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók, illetve az őket képviselő szervezetek jóváhagyott ellenőrzési programjairól. Ezeket a nyilvántartásokat kérésre a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

(5) Az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók, illetve képviseleti szervezeteik rendszeresen tájékoztatják ellenőrzési programjaik eredményeiről az illetékes hatóságokat.

IV. FEJEZET

ELLENŐRZÉSI MÓDSZEREK

8. cikk

Egyedi ellenőrzési módszerek

(1) A Bizottság kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére és a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban:

a) úgy határozhatnak, hogy egyedi ellenőrzési módszerek is legyenek alkalmazhatók vagy alkalmazandók az elsődleges állatitermék-előállítás szakaszában és az élelmiszerlánc egyéb szakaszaiban a zoonózisok és zoonózis-kórokozók gyakoriságának csökkentése érdekében;

b) szabályokat fogadhatnak el az a) albekezdésben említett módszerek alkalmazási feltételeire vonatkozóan;

c) részletes szabályokat fogadhatnak el a szükséges dokumentumokkal és eljárásokkal, valamint az a) albekezdésben említett módszerekkel szemben támasztott minimumkövetelményekkel kapcsolatban; és

d) úgy is határozhatnak, hogy egyes egyedi ellenőrzési módszereket nem alkalmaznak az ellenőrzési programok részeként.

(2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett rendelkezések nem alkalmazhatók olyan módszerekre, amelyek a takarmányozással, élelmiszer-adalékanyagokkal vagy állatgyógyászati készítményekkel kapcsolatos közösségi jogszabályok hatálya alá tartozó anyagokat vagy technológiákat használnak fel.

V. FEJEZET

KERESKEDELEM

9. cikk

Közösségen belüli kereskedelem

(1) Legkésőbb az I. melléklet 5. oszlopában említett időpontoktól kezdődően a 2. oszlopban felsorolt fajokból származó baromfi- és sertésállományokat meg kell vizsgálni az 1. oszlopban felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók jelenléte tekintetében, még mielőtt az élő állatokat vagy keltetőtojásokat elszállítanák az eredeti élelmiszeripari vállalkozásból. A vizsgálat időpontját és eredményét be kell jegyezni a közösségi jogszabályokban előírt vonatkozó egészségügyi bizonyítványokba.

▼B

(2) A rendeltetési hely szerinti tagállam számára a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban engedélyezhető, hogy egy átmeneti időszak során előírja, hogy a küldő tagállamban megvizsgálandó állatok és keltetőtojások szállítmányait kísérő vonatkozó egészségügyi bizonyítványokban megemlítendő vizsgálatok eredményei a szalmonella tekintetében feleljenek meg ugyanazoknak a követelményeknek, mint amelyeket a jóváhagyott nemzeti programokban állapítottak meg az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban a saját területén belül feladott szállítmányokra vonatkozóan.

Az engedély ugyanezen eljárással összhangban vonható vissza.

(3) Azokat a szalmonellára vonatkozó különleges intézkedéseket, amelyeket a Finnországba és Svédországba szállított élő állatokra vonatkoztak e rendelet hatálybalépése előtt, továbbra is úgy kell alkalmazni, mintha ezeket a (2) bekezdéssel összhangban engedélyezték volna.

(4) Az 5. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, egyedi szabályok állapíthatók meg a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a tagállamok által az 5. cikk (5) bekezdésében és a fenti (2) bekezdésben említett kritériumok meghatározására vonatkozóan.

10. cikk

Harmadik országokból történő behozatal

(1) Az I. melléklet 5. oszlopában említett időpontoktól kezdődően a vonatkozó fajok vagy kategóriák tekintetében az olyan harmadik országok közösségi jogszabályokban meghatározott jegyzékébe történő felvétel vagy a jegyzékben történő megtartás, amelyekből a tagállamok számára engedélyezett az e rendelettel szabályozott fenti állatok vagy keltetőtojások behozatala, annak függvénye, hogy az érintett harmadik ország az 5. cikk alapján meghatározott programmal egyenértékű programot nyújt-e be a Bizottsághoz és a Bizottság e cikkel összhangban jóváhagyja-e azt. A programnak részletesen ismertetnie kell az adott ország által felajánlott garanciákat a zoonózisok és zoonózis-kórokozók vizsgálatára és ellenőrzésére vonatkozóan. Ezeknek a garanciáknak legalább az e rendelet által meghatározott garanciákkal kell egyenértékűeknek lenniük. A Bizottság Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatala részt vesz a monitoringban annak megvizsgálása érdekében, hogy léteznek-e egyenértékű ellenőrzési programok a harmadik országokban.

(2) Ezeket a programokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban hagyják jóvá, feltéve, hogy objektíven bizonyítható a programban leírt intézkedések egyenértékűsége a közösségi szabályok alapján alkalmazandó vonatkozó követelményekkel. Az e rendeletben meghatározott garanciák mellett alternatív garanciák is engedélyezhetők az említett eljárással összhangban, feltéve, hogy azok nem kedvezőbbek a Közösségen belüli kereskedelem esetében alkalmazandó garanciáknál.

(3) Azon harmadik országok esetében, amelyekkel rendszeres kereskedelmi forgalmat bonyolítanak, a programok benyújtásának és jóváhagyásának határidejére vonatkozóan az 5. cikk (7) bekezdését és a 6. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni. A kereskedelmi forgalmat létesítő vagy újraindító harmadik országok esetében a 6. cikkben meghatározott határidőket kell alkalmazni.

(4) Az I. melléklet 2. oszlopában felsorolt fajokból származó baromfi- és sertésállományokon vizsgálatot végeznek, még mielőtt az élő állatokat vagy keltetőtojásokat elszállítanák az eredeti élelmiszeripari vállalkozástól. A baromfi- és sertésállományokat megvizsgálják az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók tekintetében, vagy – szükség esetén – az (1) bekezdésben megállapított egyenértékű garanciák célkitűzésének megvalósítása érdekében olyan zoonózisok és zoonózis-kórokozók tekintetében, amelyek a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozhatók meg. A vizsgálat időpontját és eredményét bejegyzik a vonatkozó importbizo-

▼B

nyítványokba, amelyek közösségi jogszabályok által meghatározott mintáit ennek megfelelően módosítják.

(5) A végső rendeltetési hely szerinti tagállam számára a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban engedélyezhető, hogy egy átmeneti időszakra előírja, hogy a (4) bekezdésben említett vizsgálat eredményei feleljenek meg ugyanazoknak a kritériumoknak, mint amelyeket saját nemzeti programja alapján határoztak meg az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban. Az engedély visszavonható és az 5. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül egyedi szabályok állapíthatók meg az említett kritériumokra vonatkozóan a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

(6) A vonatkozó termékkategóriákat illetően az olyan harmadik országok közösségi jogszabályokban meghatározott jegyzékébe történő felvétel vagy azon való megtartás, amelyekből a tagállamok számára engedélyezett az e rendelettel szabályozott fenti termékek behozatala, annak függvénye, hogy az érintett harmadik ország az e rendelet által előírt garanciákkal egyenértékű garanciákat nyújt-e be a Bizottsághoz.

VI. FEJEZET

LABORATÓRIUMOK

11. cikk

Referencialaboratóriumok

(1) Az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók analízisére és vizsgálatára közösségi referencialaboratóriumokat kell kijelölni a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

(2) A közösségi referencialaboratóriumok kötelezettségeit és feladatait – különösen, amelyek a saját és a nemzeti referencialaboratóriumok tevékenységeinek összehangolására vonatkoznak – a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban állapítják meg.

(3) A tagállamok nemzeti referencialaboratóriumokat jelölnek ki az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók analízisére és vizsgálatára. A laboratóriumok nevét és címét közlik a Bizottsággal.

(4) A nemzeti referencialaboratóriumok bizonyos kötelezettségei és feladatai – különösen, amelyek a saját és a tagállamok 12. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján kijelölt megfelelő laboratóriumai tevékenységeinek összehangolására vonatkoznak – a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban állapíthatók meg.

12. cikk

A laboratóriumok jóváhagyása, minőségi követelmények és jóváhagyott vizsgálati módszerek

(1) Az 5. és 7. cikk alapján az ellenőrzési programokban részt vevő laboratóriumokat – a minták analizálása céljából annak érdekében, hogy az I. melléklet 1. oszlopában említett zoonózisok és zoonózis-kórokozók előfordulását megvizsgálják –:

a) az illetékes hatóság jelöli ki; és

b) olyan minőségbiztosítási rendszereket alkalmaznak, amelyek legkésőbb e rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül, vagy az új zoonózisoknak és zoonózis-kórokozóknak az I. melléklet 1. oszlopába történő bejegyzését követő 24 hónapon belül megfelelnek a jelenlegi EN/ISO szabványoknak.

▼B

(2) A laboratóriumok rendszeresen részt vesznek a nemzeti referencialaboratórium által szervezett vagy koordinált körvizsgálatokban.

(3) Az I. melléklet 1. oszlopában említett zoonózisok és zoonózis-kórokozók jelenlétének vizsgálatát nemzetközi szabványügyi testületek által ajánlott vizsgálati módszerek és protokollok, mint referenciamódszerek alkalmazásával hajtják végre.

Alternatív módszerek is alkalmazhatók, amennyiben nemzetközileg elismert szabályokkal összhangban validálták azokat, és a vonatkozó referenciamódszerrel kapott eredményekkel egyenértékű eredményeket nyújtanak.

Szükség esetén egyéb vizsgálati módszerek is jóváhagyhatók a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

VII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁS

13. cikk

Végrehajtási és átmeneti intézkedések

Megfelelő átmeneti vagy végrehajtási intézkedések – beleértve a vonatkozó egészségügyi bizonyítványok szükséges módosításait – fogadhatók el a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

14. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelettel létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

15. cikk

Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal folytatott konzultáció

A Bizottság konzultációt folytat az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal az e rendelet alkalmazási körébe tartozó olyan ügyekben, amelyeknek jelentős közegészségügyi hatásuk lehet, és különösen mielőtt javaslatot tesznek a közösségi célkitűzésekre a 4. cikkel összhangban, illetve az egyedi ellenőrzési módszerekre a 8. cikkel összhangban.

16. cikk

A pénzügyi rendelkezésekről szóló jelentés

(1) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(2) A jelentés a következőket tartalmazza:

▼B

a) a zoonózisok és zoonózis-kórokozók ellenőrzése céljából hozott intézkedések finanszírozására szolgáló meglévő közösségi és nemzeti szintű rendelkezések; és

b) az e rendelkezések által az említett intézkedések eredményességére gyakorolt hatás.

(3) A Bizottság adott esetben a tárgyhoz kapcsolódó javaslatokat csatol a jelentéséhez.

(4) Kérésre a tagállamok megadnak a Bizottságnak minden olyan segítséget, amelyre a Bizottságnak a jelentés elkészítéséhez szüksége van.

VIII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Közösségi ellenőrzések

(1) A Bizottság szakértői a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve helyszíni ellenőrzéseket végeznek annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet rendelkezéseit, az ennek alapján elfogadott szabályokat és védőintézkedéseket egységesen alkalmazzák. A tagállam, amelynek területén ellenőrzéseket végeznek, minden szükséges segítséget megad a szakértőknek feladatuk elvégzéséhez. A Bizottság tájékoztatja az illetékes hatóságot az elvégzett ellenőrzések eredményeiről.

(2) Az e cikk végrehajtására vonatkozó szabályokat, különösen az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott együttműködési eljárásra irányadó szabályokat, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján állapítják meg.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet a hatálybalépését követő hat hónap elteltével kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

Meghatározott zoonózisok és zoonózis-kórokozók, amelyek gyakoriságának csökkentésére irányuló közösségi célkitűzéseket a 4. cikk értelmében meg kell határozni

1. Zoonózis vagy zoonózis-kórokozó	2. Állatállomány	3. Az élelmiszerlánc szakasza	4. A célkitűzés meghatározásának határideje (*)	5. A vizsgálatok megkezdésének határideje
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	*Gallus gallus* tenyészállományok	Elsődleges termelés	►**M1** E rendelet hatálybalépése után 18 hónappal. ◄	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Tojótyúk	Elsődleges termelés	E rendelet hatálybalépése után 24 hónappal.	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Húscsirkék	Elsődleges termelés	E rendelet hatálybalépése után 36 hónappal.	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Pulyka	Elsődleges termelés	E rendelet hatálybalépése után 48 hónappal.	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Vágósertés-állományok	Vágás	E rendelet hatálybalépése után 48 hónappal.	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Tenyészsertés-állományok	Elsődleges termelés	E rendelet hatálybalépése után 60 hónappal.	A 4. oszlopban említett határidő után 18 hónappal.

(*) E határidők azon a feltevésen alapulnak, hogy a gyakoriságra vonatkozó összehasonlítható adatok a célkitűzés meghatározása előtt legalább hat hónappal rendelkezésre állnak. Amennyiben ezek az adatok nem állnak rendelkezésre, a célkitűzés meghatározásának határidejét ennek megfelelően meghosszabbítják.

▼B

II. MELLÉKLET

AZ I. MELLÉKLETBEN FELSOROLT ZOONÓZISOK ÉS ZOONÓZIS-KÓROKOZÓK ELLENŐRZÉSE

A. **A nemzeti ellenőrzési programokra vonatkozó általános követelmények**

A programnak figyelembe kell vennie az érintett zoonózis és/vagy zoonózis-kórokozó jellegét és a tagállamra jellemző egyedi helyzetet. A programnak:

a) meg kell határoznia célját, figyelembe véve az érintett zoonózis vagy zoonózis-kórokozó jelentősségét;

b) meg kell felelnie a B. részben megállapított mintavételre vonatkozó minimumkövetelményeknek;

c) szükség esetén meg kell felelnie a C–E. részben megállapított egyedi követelményeknek; és

d) részletesen meg kell határoznia a következő pontokat:

1. *Általános*

1.1. Az érintett zoonózis vagy zoonózis-kórokozó előfordulása a tagállamban, külön megemlítve a 2003/99/EK irányelv 4. cikkével összhangban történő monitoring keretében kapott eredményeket.

1.2. A földrajzi terület vagy adott esetben azok a járványügyi egységek, amelyekben a programot végrehajtják.

1.3. A vonatkozó illetékes hatóságok szerkezete és szervezete.

1.4. Jóváhagyott laboratóriumok, ahol a program keretén belül begyűjtött mintákat analizálják.

1.5. A zoonózis vagy zoonózis-kórokozó vizsgálatánál alkalmazott módszerek.

1.6. Hatósági ellenőrzések (beleértve a mintavételi rendszereket is) a takarmány, baromfiállomány és/vagy sertésállomány szintjén.

1.7. Hatósági ellenőrzések (beleértve a mintavételi rendszereket is) az élelmiszerlánc egyéb szakaszaiban.

1.8. Az illetékes hatóságok által tett – elsősorban közegészségügy-védelmi – intézkedések olyan állatok vagy termékek tekintetében, amelyekben zoonózisokat vagy zoonózis-kórokozókat mutattak ki; valamint a megtett megelőző intézkedések, például vakcinázás.

1.9. Vonatkozó nemzeti jogszabályok, beleértve az 1. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett tevékenységekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

1.10. A nemzeti ellenőrzési programmal összefüggésben az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozások részére nyújtott pénzügyi támogatás;

2. *A programban részt vevő élelmiszer- és takarmányipari vállalkozásokra vonatkozóan*

2.1. Az adott fajok és az azokból készült termékek termelési szerkezete.

2.2. A takarmánygyártás szerkezete.

2.3. A helyes állattartási gyakorlatok vonatkozó útmutatói, illetve egyéb (kötelező vagy önkéntes) iránymutatások, amelyek meghatározzák legalább:

— a gazdaságoknál történő higiéniaszervezést,

— az állatok, a takarmány, az ivóvíz, a gazdaságoknál dolgozó emberek által hordozott fertőzések bevitelét megelőző intézkedéseket, és

— az állatok gazdaságokba történő be- és onnan kifelé történő szállítása során betartandó higiéniai feltételeket.

2.4. A gazdaságok rutinszerű állatorvosi felügyelete.

2.5. A gazdaságok nyilvántartásba vétele.

2.6. Nyilvántartások vezetése a gazdaságokban.

▼B

2.7. Az állatokat szállításuk során kísérő okmányok.

2.8. Az állatok nyomon követhetőségének biztosítását célzó egyéb vonatkozó intézkedések.

B. **Mintavételre vonatkozó minimumkövetelmények**

1. Azt követően, hogy az 5. cikkben említett vonatkozó ellenőrzési programot jóváhagyták, az élelmiszeripari vállalkozóknak mintákat kell levetetniük és analizáltatniuk, hogy azokat megvizsgálják az I. melléklet 1. oszlopában felsorolt zoonózisok és zoonózis-kórokozók tekintetében, és eközben be kell tartaniuk a következő táblázatban felsorolt mintavételi minimumkövetelményeket.

1. Zoonózis vagy zoonózis-kórokozó	2. Állatállomány	3. A termelés azon szakaszai, amelyekre a mintavételnek ki kell terjednie
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	*Gallus gallus* tenyészállományok:	
	– növendékállományok	—naposcsibe —négyhetes baromfi —a tojásrakási fázis vagy tojóegységbe kerülés előtt két héttel
	– felnőtt tenyészállományok	– minden második hét a tojásrakási időszak során
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Tojótyúk:	
	– növendékállományok	—naposcsibe —jérce, a tojásrakási fázis vagy tojóegységbe kerülés előtt két héttel
	– tojóállományok	– minden 15. hét a tojásrakási fázis során
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Húscsirke	– vágásra szánt baromfik (*)
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Pulyka	– vágásra szánt baromfik (*)
Valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus	Sertésállományok: —tenyészsertés —vágósertés	—vágásra szánt állatok vagy a hasított testek a vágóhídon —vágásra szánt állatok vagy a hasított testek a vágóhídon

(*) A minták analízise során kapott eredményeket ismertetni kell, még mielőtt az állatok vágóhídra kerülnének.

2. Az 1. pontban megállapított követelmények nem sértik az *ante mortem* vizsgálatra vonatkozó közösségi jogszabályokban foglalt követelményeket.

3. Az analízis eredményeit nyilvántartásba kell venni a következő információkkal együtt:

a) a mintavétel helye és időpontja; és

b) a baromfiállomány/sertésállomány azonosítása.

4. Immunológiai vizsgálat nem alkalmazható abban az esetben, ha az állatokat vakcinázták, kivéve, ha bizonyítást nyert, hogy a felhasznált oltóanyag nem zavarja meg az alkalmazott vizsgálati módszert.

▼B

C. **A *Gallus gallus* tenyészállományokra vonatkozó egyedi követelmények**

1. A 3–5. pontban megállapított intézkedéseket kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor a minták B. résszel összhangban elvégzett analízise *Salmonella enteritidis* vagy *Salmonella typhimurium* jelenlétét jelzi egy *Gallus gallus* tenyészállományban a 2. pontban meghatározott körülmények között.

2. a) Amennyiben az illetékes hatóság jóváhagyta a B. résszel összhangban levett minták esetében alkalmazott analitikai módszert, előírhatja a 3–5. pontban megállapított intézkedések alkalmazását, ha ez az analízis kimutatta a *Salmonella enteritidis* vagy *Salmonella typhimurium* jelenlétét.

   b) Egyébiránt a 3–5. pontban megállapított intézkedéseket kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor az illetékes hatóság a minták B. résszel összhangban végrehajtott analízisének eredményeként megerősíti a *Salmonella enteritidis* vagy *Salmonella typhimurium* előfordulásának gyanúját.

3. A baromfiállományból származó, ki nem keltetett tojásokat meg kell semmisíteni.

   Ezek a tojások azonban emberi fogyasztásra felhasználhatók, amennyiben olyan módon kezelik őket, hogy az garantálja a *Salmonella enteritidis* és *Salmonella typhimurium* ártalmatlanítását az élelmiszer-higiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal összhangban.

4. A baromfiállományon belül valamennyi állatot – beleértve a naposcsibéket is – le kell vágni, vagy meg kell semmisíteni annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék a szalmonella terjedésének kockázatát. A vágást az élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal összhangban kell végezni. Az ilyen baromfikből származó termékek az élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal és – amint hatályba lép – az e rendelet E. részével összhangban hozhatók forgalomba emberi fogyasztás céljából. Amennyiben ezeket a termékeket nem emberi fogyasztásra szánják, úgy a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [1] összhangban kell felhasználni, illetve értékesíteni azokat.

5. Amennyiben olyan keltetésre szánt tojások vannak még a keltető állomáson, amelyek származási állományában *Salmonella enteritidis* vagy *Salmonella typhimurium* fordul elő, azokat az 1774/2002/EK rendelettel összhangban meg kell semmisíteni, vagy kezelni kell.

D. **Tojótyúk-állományokra vonatkozó egyedi követelmények**

1. E rendelet hatálybalépését követő 72 hónap elteltével kezdődő hatállyal a tojások nem használhatók fel közvetlen emberi fogyasztásra (étkezési tojásként), kivéve, ha azok olyan árutermelő tojótyúk-állományból származnak, amely az 5. cikk szerint bevezetett nemzeti program alá tartozik és nem áll hatósági korlátozás alatt.

2. Az ismeretlen egészségügyi állapotú állományokból származó tojások, amelyek esetében fennáll a gyanú, hogy fertőzöttek vagy fertőzött állományból származnak, csak akkor használhatók fel emberi fogyasztásra, ha olyan módon kezelik őket, amely garantálja valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus ártalmatlanítását az élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal összhangban.

3. Amikor fertőzött állományokból származó baromfikat vágnak le vagy semmisítenek meg, gondoskodni kell arról, hogy – a lehető legnagyobb mértékben – csökkentsék a zoonózisok terjedésének kockázatát. A vágást az élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal összhangban kell végezni. Az ilyen baromfikből származó termékek az élelmiszer-higiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal és – amint hatályba lép – az e rendelet E. részével összhangban hozhatók forgalomba emberi fogyasztás céljából. Amennyiben ezeket a termékeket nem emberi fogyasztásra szánják, úgy az 1774/2002/EK rendelettel összhangban kell felhasználni vagy értékesíteni azokat.

E. **A friss húsra vonatkozó egyedi követelmény**

1. E rendelet hatálybalépését követő 84 hónap elteltével kezdődő hatállyal az I. mellékletben felsorolt állatokból származó friss baromfihúst emberi fogyasztás céljából nem lehet forgalomba hozni, kivéve, ha az megfelel a következő kritériumnak:

[1] HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 808/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 117., 2003.5.13., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

„Szalmonella: 25 grammos mennyiségben 0”.

2. E rendelet hatálybalépését követő 72 hónapon belül megállapítják e kritérium részletes szabályait a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban. E szabályok elsősorban a mintavételi terveket és az analitikai módszereket határozzák meg.

3. Az 1. bekezdésben megállapított kritérium nem alkalmazható az ipari hőkezelésre vagy egyéb olyan kezelésre szánt friss baromfihúsra, amely a szalmonellának az élelmiszerhigiéniai vonatkozású közösségi jogszabályokkal összhangban történő ártalmatlanítására irányul.

▼B

III. MELLÉKLET

A közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípusok meghatározásának egyedi kritériumai

Azon közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípusok meghatározásakor, amelyekre a közösségi célkitűzések vonatkozni fognak, a következő kritériumokat kell figyelembe venni:

1. az emberi szalmonellózist előidéző leggyakoribb szalmonella-szerotípusok az EK-monitoring rendszerek segítségével összegyűjtött adatok alapján;

2. a fertőzés útja (azaz a szerotípus előfordulása a vonatkozó állatállományban és takarmányban);

3. megfigyelhető-e valamely szerotípus esetében a terjedésre, illetve az emberek és állatok megbetegítésére irányuló gyors és új keletű képesség;

4. megnövekedett-e valamely szerotípus virulenciája, például az invazív képesség vagy az emberi fertőzések megfelelő gyógykezelésével szembeni rezisztencia tekintetében.